

Elvárások 8. fejezet

Ariana, vasárnap 25 november 2018 - 13:52:16

8.

Lucy bármikor visszajöhet.

Na és? Nem hinném, hogy kiakadna és üggya Danny, mielőtt megcsókol.

Átkozottul kíváncsi vagyok. Három hete alig sikerült kettesben maradnom vele, akkor is itt volt a családja a nyakunkon, szóval csak lopott percek jutottak. Lucynek is dolga akadt, így nem volt alibim, hogy Danny közelébe kerüljek, az elmúlt két hétvége pedig apám megint céges bankjára cipelt. Csak tudnám, minek? Talán ideje lenne megmondanom neki, hogy nem tervezek a nyomdokaiba lépni, de akkor esélyes, hogy kirakja a szőnyegem.

Danny sem bírja ki csak csókokkal, átveti a lábát a combomra, az ölembe mászik, reflexből karolom át. Átcsap rajtam a forró ág, de azonnal jön a jeges zuhany.

Úristen!

Danny úgy ugrik le rólam, mintha minimum zombivá váltam volna. Mondjuk a szőnyeg szerintem stimmel, mert tuti az összes vérszaladt az arcomból, és nem az ért, mert az előbb máshol kezdett összpontosulni &

Anyá! kiált fel Danny, aztán tanácstalanul toporog a nappali közepén az anyja után bámulva. Káromkodom, jobb ötletem nincs, pedig nem hiszem, hogy ez bármit megold.

Mit történt? Jelenik meg Lucy, aztán meglát minket, és azonnal leesik neki. Lebuktatok?

Ja morgom ingerülten, mire megcsóválja a fejét.

Beszélek vele mondja, Danny azonban végre kiszakad a dermedtségből, és megállítja.

Ne, majd én.

Menjek veled? ajánlja Lucy, Danny pedig némi hezitálás után bólint. Kicsit úgy érzem, felesleges vagyok, de tippem sincs, mit kellene kezdenem magammal.

Húzzak el? kérdezem, mire mindketten felém fordulnak.

Ne mer észlel! szól rám Lucy, és kivételesen tényleg haragszik rám. Pedig csak meg akartam köszönni, esküszöm.

Oké, akkor & itt vagyok? próbálkozom, mire kapok Dannytől egy gyenge mosolyt, mielőtt magamra hagynak.

Nem tudom, jó vagy rossz jel-e, hogy nem kiabálás, hanem fojtott beszélgetés és zaja szőnyeg ki a konyhából. Ahogy a percek telnek, kárpótlásban úgy rágom le a körmöm, és annyi minden fut át az agyamon, hogy beleszédülök.

Eddig csak attól félttem, ha lebukok, én repülök. Most viszont Danny sorsa jobban izgat, és eszembe jut, hogy ez szintén szerepelt a mi ért-is-nem-akarok-kapcsolatot listámon. Nem szeretném önkéntesen senki életét, még nem vagyok képes esetleg segíteni. Erre tessék, nem bírok magammal, és ez a vége. A másik lehetőség pedig, hogy innentől né

láthassam, teljesen letaglóz, nem is tudom hirtelen, melyikről tartok a leginkább. Közben pedig ott él bennem a remény, hogy talán nem bánják. Hogy hátha a szerencsések közé tartozunk &

Ez az első és egyetlen, amit utálok abban, hogy a fiúhoz vonzódom. Ezen kell aggodnom, miközben csak szerelmes vagyok, és ez felőröl.

Felnevezek a közeli építész hangjára, sőt fel is kelek. Danny zaklatottan tényleg, felférek, de mielőtt rákérdezhettek, megölel. Szorosan bújok hozzá, nekem pedig kiszárad a szájam.

Azon akadt ki, hogy nem tudott róla – tuttogni, nekem pedig másszásszika gördül le a szívemről. Mégis hosszú

másodpercek telnek el, mire rá merek kérdezni.

Akkor nem bánja?

Nem. Danny elhúzózik tőlem, rám mosolyog, én pedig csak ettől oldódok fel igazán. De szépen megért, hogy legközelebb a szobámban kerüljünk ennyire intim közelségbe, és Lucynek is ugyanezt mondaná.

Hoppá nevetek fel halkan. Annyira könnyűnek érzem magam, mint még soha. Danny egy óvatos csókot nyom a számra, aztán megfogja a kezem.

Szóval most megfogadom a tanácsát.

Tessék?

Nem válasszol, de nincs is rá szükség, rájövök abból, hogy maga után húzza a szobájába. Hiába az átélt sokk, azonnal lángra lobbanok, amint hozzáám simulva szenvedélyesen megcsókol.

Lucy lecsapja a táskáját velem szemben, olyan lendülettel, hogy hátatráhárít. Már a nyelvemen a csípőre megjegyzés, de rápillantok, és inkább befogom a számat. Egész nap rémesen morcos, én pedig nem tudom hová tenni a hangulatát. Rádásul határozottan úgy érzem, rám dühös, de hogy mivel szolgáltam ráerre, az egész rejtély. Feladom. Jobb a tudás, még ha esetleg a torkomnak is ugrik a faggatózásért.

Elárulod, mi a tiékbajod van velem?

Mérgesen felszusszan.

Próbálok elönteni, hálás vagyok kinyírt irjálak.

He? kérdezek vissza roppant értelmesen. Abszolút ötletem sincs, mi az isten áldása arról beszél, de most már én is kezdek egy kicsit neheztelni. Szerencsémre megkönnyül.

Danny elmondta, mit tervezett.

Hoppá. Szerintem az arcomra is kiülhet a döbbenet. Így az ért van némi halványlila fogalmam arról, mégis miért ez a mogorvaság.

Hogyhogy?

Beszélgünk, hetek óta végre elszórom. Qszintén feleli Lucy valamivel könnyedebben, bár a tekintete még mindig elég kemény. Szóval részben a hálám örököznie fog, amiért lebeszélte róla. Ha viszont nem sikerült volna, és egy szót sem szólsz, biztos, hogy kitekerem a nyakad.

Maradhatunk az elzártnál? próbálkozom egy megnyerő mosoly kíséretében, de Lucy olyan lesújtó pillantással válaszol, hogy tényleg rosszul érzem magam tőle.

Komolyan. A frász kitörtől, hogy miként tört a fejét. Tégéd nem?

Dehogynem. Várom a sértődötten. Nem említette, hogy mennyit jártam a nyakára miatta?

Az nekem is feltűnt. Addig, amíg el nem csábított világit rá, de most már mosolyog, úgyhogy megkönnyebbülten újom ki a levegőt. Jó, akkor életben hagy.

Hát így is mondhatjuk ismerem el. Ha paranoiás lennék, azt hinném, az egész csak erre ment ki, de ennyire még én sem vagyok az. Bár továbbra is utálom a gondolatot, hogy ha nem így alakul, most talán & Megrázom a fejem, Lucy szemöldöke pedig a homlokára szalad.

Mi az?

Ha azt hiszed, csak tégéd zavar, amit csinálni akart, hát baromira tévedsz. Közömm vele kicsit élesebben, mint szeretném, de nem veszi magára, hanem bölint. Ha már így belekezdünk, azért folytatom. A mostani helyzetben pedig & hát, még jobban bosszant, és akkor még enyhén fogalmaztam.

Oké, ezt képelem.

Halványan feldereng egy korábbi beszédet és.

Magadat hibáztatod? – szólalok meg, mire Lucy értetlenül pislog rám. Jó, hát akkor magyarázok. Azt mondta, ha elárulom neked, ez lesz az első dolgod.

Elhúzza a száját, és lassan bölint. Az arcára van írva, mennyire utálja, hogy erre a következtetésre jutott.

Olyasmi. Én is szívek a tanulmányaimmal, meg értem, ha Q nem akar. Talán nem kéne ennyire kimutatnom motyogja bönben, mire reflexből vigasztalni kezdem.

Ismer, látja rajtad. Nem a te hibád, azt tisztázzuk.

Nem vagyok biztos benne, hogy elhiszi. Azért jó tudni, hogy tényleg Dannynek volt igaza, mert nagyon utálnám magam, ha kiderülne, hogy feleslegesen aggodtam emiatt. Nem mintha örülnék neki, mikor Lucynek rossz.

Átjössz? – váltottam át Lucy. Kapok az alkalmon, mert bár Dannyvel nem beszéltek meg, szeretném látni, és szerintem Q sem bánja a meglepetést.

Az nem kifejezés, hogy nem bánja. Mire észbe kapok, a szobájába húzom, és leteper. Mindenhezitálás nélkül győz magam alát, nekem csupán annyi dolgom marad, hogy élvezzem, amit csinál. Nem tudnéd &

Ennyire heves fogadtatásra nem számítottam – nevetek fel, amikor végre újra normálisan kapok levegőt. Bár nem tart soká, Danny ismét a száma nyomja a sajátját, percekig el sem enged, úgy kell eltolnom magamtól.

Úgy látom, nagyon zavar – vigyorogja, aztán ad még egy csókot, és a vállamra hajtva a fejét, a plafont kezdi bámulni. Kivoltam éhezve.

Tegnap óta? – kérdezek vissza rökögve. Nem mondom, hogy egy másodpercre is felmerült bennem, hogy ellenkezzek, de kifejezetten nem volt hiányom, az elmúlt napokban elég sok időm volt egymásra.

Aha.

Csendben simogatom a karját. Kicsit olyan érzésem van, mintha valami bánatban, és szívesen rákérdeznék, csak fogalmam sincs, hogyan vezessem fel. Egy idő után viszont annyira elegendem van a némaságból, hogy egyenesen belevegatok.

Mi a baj?

Hm? – felém fordítja a fejét. Semmi.

Olyan lehangolt vagy.

Lehangolt? – kérdezek vissza meglepve, és látszik, hogy átgondolja a választ. Az nem. Elégedett igen – újabb vigyor költözik az arcára, majd lassan le is olvad. El akarom mondani apának is, csak húzom. Bánja, ha azt is tudná, hogy veled? Már mint hogy te & Elakad, türelmetlenül felszusszan. Anyának sem tudtam, mit mondjak pontosan. Végül annál maradtam, hogy még képlekeny a dolog.

Nem néz rám, mintha hirtelen érdekesebb lenne a szoba berendezése, pedig minden nap ezt bámulja. Felőhajtok. Nem széptálem, hogy hetek óta kétségek között tartom. Lucynek már bevallottam, amit neki félek, mert ha ennél is jobban magához köt, teljesen végem van. Bár attól, hogy nincs kimondva, már régezt ént &

Danny.

Lassan újra rám emeli a tekintetét. Hirtelen elakad a szavam, nem bírom rögtön folytatni. Még soha senkitől sem kértem, hogy legyen közöttünk több.

Igen?

Azt hiszem, szeretlek.

Amint elhagyja a számat a vallomás, rögtön megbánom megfogalmazást. Danny pislog párat, úgy tünik, a nevetéssel közd, amit nem is csodálok. Aztán elmosolyodik, és fölém hajol, csillog a szeme a vidámságtól.

Hát & azt hiszem, teljesen biztos vagyok abban, hogy én is szeretlek.

Nem hagyja, hogy elrökögjem magam, a csókja intenzív, azonnal elfelejtem tőle az előbbi bánást.

Ezt most nagyon nem k én é – suttogom, m égsem h úzom el a kez ét, amikor besiklik a p ól óm al á. Danny & Jaj, hagj ál m ár! – morran fel, mik őzben az övemet csatolja ki. Bez ártam az ajt ót. Nem tudsz lebesz élni, meg Qr ül ök, annyira akarlak.

Feladom a pr ób álkoz ást, am úgy sem igaz án szeretn ém elt ér íteni a sz ánd ék át ól. A nyak át veszem ink ább c élba, l ágyan beleharapok a b Qr ébe, és élvezem, hogy felny ősz ör őg, amint megsz ívom a ter ületet. Im ádom, amikor így beindul, engem is azonnal felh úz vele. Szerintem k ét perce sincs, hogy bek ősz öntem hozz á, és m ár ott tartunk, hogy lassan ruha sincs rajtunk.

Mit szeretn éi? – k érdezem enyh én elt ávolodva, mire felr őh őg, és a v államra t ámaszkodik, lefel é nyom.

Leteperni, de nagyon, úgyhogy szerintem nem ártana kicsit & Értém f élszavakb ól is. Ha ennyire nem b ír mag ával, sim án k ét menetre rendezkedhetek be, nem mintha annyira b ánn ám. Tiltakozn ék én k ézzel-l ábbal, csak k őzben k örber őh őgn ém magam a sz ínj át ék ért. Pontosan annyira akarom, mint Q, m égis h úzom az id Qt, ezzel egy ütt az agy át is, v ágyakozva figyel, ahogy nagyon lassan hajolok az öl ére, épp csak meg érintem a sz ámmal, amikor ledermedek.

Danny értetlen ül pislóg r ám, a m áodik kopog ást viszont m ár Q is meghallja. L átom az arc án a v áltoz ást, p ár d öbbent m ásdodpercig csak b ámul r ám n ém án, miel Qtt összeszedn é mag át.

Igen?

Annyira profi, hogy m ég a hangja sem remeg meg.

Gyertek le vacsor ázni!

Átfut rajtam egy eg ész gleccsernyi j ózans ág, ami ért az apja sz ólal meg az ajt ó t úloldal án. Mert így, hogy t öbbessz ámot haszn ál, az ajt ó z árva, akkor minimum rem énytelen, hogy nem v ágta le a szitut. Úristen, lehet, hogy meg fogok halni & P ánik indul? – vigyorogja Danny, ami ért nagyon cs únya pillant ással felelek. El Qsz ör le sem esik, hogy Q viszont nem t qnik annyira idegesnek, mint amennyire én lenn ék a hely ében. B ár nem, ha az én ap ám lenne az ajt ó t úloldal án, m ár kivettem volna magam az emeleti ablakon, hogy kerekét oldhassak.

Relat íve gyorsan összerakom a kirak ós darabk áit, és nem, v életlen ül sem akarok üv ölteni Dannyvel, hogy ilyen pof átlan m ódon hallgatott eddig.

Tudja?

Tegnap este mondtam el.

És nem jutott eszedbe beavatni?

Felegyenesedem, és figyelmen k ív ül hagyom a csal ódotts ág át. Most épp baromi d üh ős vagyok r á.

El akartam mes élni, miut án & h át, szex ut án.

Mintha nem tal ált ák volna fel a telefont, miel Qtt megsz ülett él & morgom, de Dannyt abszol út nem hatja meg, hogy haragszom, a nyakamat veszi c élba, és nem engedi mag át ler ázni. Nem, ezek ut án felejtse el! R áad ásul v árnak minket.

Áll ó farokkal m égsem mehetek ki.

A te probl ém ád.

Ne m ár! – szusszan t ürelmetlen ül, és hogy fokozza a pof átlans ágot, k épes mag ához ny úlni. Elk épvedve b ámulom a mozdulatait, mik őzben azon k üzd ök, hogy itt hagyjam-e a fen ébe, vagy & Els őpr őm a kez ét, felnevet, amikor visszaguggolok el é. Ezt a j átszm át Q nyerte & De ez ért m ég sz ámulunk – mondom, csak hogy jelezzem, ennyivel nincs v ége. Nem mintha érdekeln é, p ár m ásdodperc m úlva szerintem azt is elfelejti, hogy ki k én é engesztelnie. Ehelyett & Az utols ó pillanat el Qtt hagyom abba. Elh úz ódom, vigyorogva v árom meg, m íg megtal ál a tekintete.

Mit kapok, ha befejezem?

Baszd meg! – szisszen fel. B ármit! Itt ne merj így hagyni!

Felnevetek, de az ért megk öny ör ül ök rajta. M ár ez is kellemes bossz ú lett volna, de egy ilyen íg érettel az ért be érem.

Nem sok áig piheg. Amint felegyenesedem, ell öki mag át az asztaltól, és az ajtó felé indul.

Ha nem lenne egy értelm q: meg vagy h ívva vacsor ára. Csak épp most nem Lucy vend égek ént.

F élnem kellene?

Szerintem rettegj feleli nagyon komolyan. Apa sokkot kapott, amikor bevallottam. Azt hiszem, el égg é be van r ágvá r ád.

Erre te komolyan h úzod az id Qt? H át, akkor én meg r ád vagyok ber ágvá! v ágom r á az els Q sokkb ól felocs údva, mire Danny elr öh ögi mag át.

Nyugi. Reggelre megem észlette.

Erre fogja mag át, kilend ül az ajtó, és ez a szerencs éje. Ha megint kettesben lesz ünk, ez ért biztosan elkapom a szemtelen kis grabanc át &

Ezzel viszont megalapozza a hangulatomat. Nagyon rem élem, hogy nincs r ám írva, mennyire fr ászolok, de amikor az étkez Qbe l épve összeakad a pillant ásom Lucyével, m ár biztosan tudom, hogy igenis l átszik rajtam. Bar átn ém szeme csillog a visszafojtott r öh ög ést Ql, beharapja a sz áj át, de m ég így is ezerrel vigyorg, k éptelen t ürt Qztetni mag át.

Kih qlt a vacsi sz ólal meg halkán, amikor le ül ök vele szemben, Danny mell é. Nagyon cs úny án r ápillantok, erre kit ör bel Qle a nevet és, és amikor oldalra fordulok, l átom, hogy Danny szint én az arcizmaival k üzd. Óri ási, mindketten az én k áromra sz órakoznak, nekem meg m ég j ó pof át is kell v ágnom hozz á.

Ennyire k ínos csend m ég sosem honolt enn él az asztaln ál. Mindig csevegnek, most viszont mindenki n ém án eszik, ett Ql viszont t ényleg ker ülget a p ánik. Nem hinn ém, hogy nekem kellene mondanom valamit el Qsz ör. Csak nem v árj ák, hogy bocs ánatot k érjek egy nem l étez Q b qn ért?

Nos. Összerezzenek, amikor Danny apja megsz ólal. Valahogy mindig sejtettem, hogy egyszer a vejemk ént üdv öz ölhetlek, csak nem eg éssen így k épzeltem.

Lucy eddig b írja, menthetetlen ül r ázk ódni kezd, azt án ismét hangosan felvihog. Megpr ób álom bok án r úgni az asztal alatt, de nem tal álom el, pedig most nagyon szeretn ém b ántani. Csak úgy szeretetb Ql, meg bar áts ágból &

Viselkedj m ár! sz ól r á az anyja, erre Lucy megr ázza a fejét, és r ám mutat.

N ézz m ár r á, életemben nem l áttam ilyen falfelh érnek. Apa, k öny ör ülj! Ha m ást nem, h át a rekeszizmomon.

Bunk ó vagy s óhajtok fel, és igyekszem felm érn a sz ül Qk reakciój át. Ha Lucy így kezeli a helyzetet, akkor úgysincs gond, de az ért nem árt az óvatoss ág. Én, paranoi ás? Ugyan, k érem.

Legal ább nem kell puska sz ólal meg Danny apja. Az ember a fia udvarl óit m égsem k ín álhatja meg vele.

Mindezt fapof ával. Danny a kez ébe temeti az arc át, én viszont p ár m ásdodpercig elemzem, ez most po én volt-e, azt án megengedek magamnak egy mosolyt.

Azt ne mondd, hogy engem így f éltesz! mondja Lucy, mire az apja fel é fordul, és megr ázza a fejét.

Dehogy. A f érfiakat f éltem t Qled, aj ánd ékba adn ám.

Na, ezen m ár én is csak r öh ögni tudok. Lucy vinnyogva temeti az arc át a sz ék t ámláj ába, m ár a k önnye is folyik. Ennek a csal ádnak egyt Ql egyig minden tagja teljesen dilis, és ez az én nyomorult nagy szerencs ém. Pont ez ért is im ádom Qket annyira.

De pap ának nem sz ól íthatsz.

Eszembe sem jutna ilyen mer énylet helyeslek, és élvezem, hogy v égre beindul a t ársalg ás, ör ömmel fogadom a szok ásos j ó hangulatot. Évek óta irigy vagyok a remek kapcsolatra k öz öttük, sz óval most az, hogy egy kicsit hivatalosan is r észese lehetek a csal ádnak, annyira boldog á tesz &

[Előző](#)

[Következő](#)